

Vergaderjaar 1992–1993

22 970

Wijziging van de Wet melding collectief ontslag in verband met totstandkoming van richtlijn 92/56/EEG betreffende de aanpassing van de wetgevingen van de Lid-staten inzake collectief ontslag

Nr. 4

VERSLAG

Vastgesteld 24 februari 1993

De vaste Commissie voor Sociale Zaken en Werkgelegenheid¹, belast met het voorbereidend onderzoek, brengt van haar bevindingen als volgt verslag uit. Indien de regering de vragen en opmerkingen tijdig zal hebben beantwoord, acht de vaste commissie de openbare beraadslaging voldoende voorbereid.

1. Inleiding

Met betrekking tot de werkingssfeer van de richtlijn vroegen de leden van de CDA-fractie of deze alleen van toepassing is indien zowel de moeder- als de dochteronderneming in een van de lidstaten gevestigd is.

De leden van de VVD-fractie hadden met belangstelling kennisgenomen van het voorliggende wetsvoorstel. Deze leden waardeerden het, dat op betrekkelijk korte termijn de EEG-richtlijn van 24 juni 1992 betreffende de aanpassing van de wetgeving van lidstaten inzake collectief ontslag wordt geïmplementeerd.

De leden van de D66-fractie hadden met instemming kennis genomen van het wetsvoorstel tot implementatie van EG-richtlijn 92/56.

2. Implementatie van richtlijn 92/56/EEG

2.1. Definitie

De leden van de CDA-fractie vonden het in principe juist dat het ontbindingsverzoek op grond van artikel 1639w BW ook onder de regeling wordt gebracht. Het was deze leden nl. bekend dat door splitsing van de ontslagaanvragen in een aantal voor de Regionaal Directeur van de Arbeidsvoorziening (RDA) en een aantal voor de kantonrechter, de voorschriften van de Wet melding collectief ontslag kunnen worden ontlopen. De leden van de CDA-fractie achtten dat in strijd met de bedoeling van de wet, welke immers beoogt groter aantallen ontslagen zorgvuldig (o.a. door het nemen van sociale begeleidingsmaatregelen) te kunnen doen afwikkelen.

¹ Samenstelling:

Leden: Spieker (PvdA), Gerritse (CDA), Buurmeijer (PvdA), ondervoorzitter, Schutte (GPV), Groenman (D66), Wolters (CDA), Rempt-Halmmans de Jongh (VVD), Linschoten (VVD), Leijnse (PvdA), Janmaat (Centrumdemocraten), Doelman-Pel (CDA), voorzitter, G. H. Terpstra (CDA), Biesheuvel (CDA), Vliegthart (PvdA), Schoots (PvdA), Beijlen-Geerts (PvdA), Schimmel (D66), Rosenmöller (Groen Links), Huibers (CDA), Middel (PvdA), Van Zijl (PvdA), Bijleveld-Schouten (CDA), Van Hoof (VVD) en Van der Ploeg-Posthumus (CDA).

Plv. leden: Witteveen-Hevinga (PvdA), Soutendijk-van Appeldoorn (CDA), Quint-Maagdenberg (PvdA), Van der Vlies (SGP), Scheltema-de Nie (D66), Paulis (CDA), Franssen (VVD), Kamp (VVD), Van Nieuwenhoven (PvdA), Willems (Groen Links), G. de Jong (CDA), Tuinstra (CDA), De Kok (CDA), Akkerman (PvdA), Melkert (PvdA), Leerling (RPF), Kohnstamm (D66), Brouwer (Groen Links), Eisses-Timmerman (CDA), Van Gelder (PvdA), Kalsbeek-Jasperse (PvdA), Reitsma (CDA), De Korte (VVD), en Van Houwelingen (CDA).

De leden van de CDA-fractie vroegen wel een opheldering over de getalsmatige grenzen waarvoor wordt gekozen. Indien ten minste 5 ontbindingsverzoeken ex art. 1639w BW in combinatie met ten minste 15 ontslaaanvragen via de Regionaal Directeur worden ingediend, is de wet van toepassing. Houdt dat in dat indien bijvoorbeeld 4 kantongerechtsprocedures worden gecombineerd met 16 RDA procedures of 6 kantongerechtsprocedures met 14 RDA procedures, de wet niet van toepassing is?

De leden van de VVD-fractie stelden vast dat de aanpassing van geringe betekenis is voor de Nederlandse wetgeving.

In art. 3 eerste lid Wet melding collectief ontslag wordt het woord «tijdige» ingevoegd. Deze bepaling wordt hierdoor niet wezenlijk veranderd; immers het spreekt vanzelf, dat de werknemersvertegenwoordigers tijdig worden geïnformeerd. Dit begrip was dan ook een impliciet onderdeel van art. 3 lid 1 van de huidige wet.

In het nieuwe lid 2 van art. 3 wordt bepaald, dat voor de berekening van het aantal ontslagen krachtens de WMCO ook in aanmerking moet worden genomen het aantal ontbindingsverzoeken op grond van art. 1639w B.W., op voorwaarde, dat het aantal ingediende verzoeken gelijk is aan of hoger is dan 5. Het kwam de leden van de VVD-fractie voor, dat zulks niet vaak aan de orde is. Niettemin achtten zij deze nieuwe bepaling volstrekt redelijk teneinde een eventuele omzeiling van de huidige bepaling door ontbindingsverzoeken krachtens art. 1639w B.W. te vermijden.

Voor het overige hadden de leden van de VVD-fractie vooralsnog geen commentaar.

De aanscherping van het begrip «collectief ontslag» achtten de leden van de D66-fractie van belang aangezien daarmee voortaan ook rekening wordt gehouden met verzoeken van de werkgever om ontbinding van de arbeidsovereenkomst op grond van artikel 1639w van het Burgerlijk Wetboek. De voorgestelde wijziging van artikel 3 WMCO werd door deze leden dan ook onderschreven. Deze leden hadden op dit punt slechts de vraag in hoeverre deze wijziging zich nu verhoudt tot het kabinetsstandpunt ten aanzien van het voornemen om in de nabije toekomst over te gaan tot afschaffing van het huidige ontslagvergunningensysteem (toetsing van ontslag 22 977, nr. 1). Wanneer het voornemen om de preventieve ontslagtoets ingevolge artikel 6 BBA af te schaffen doorgaat, dan zal er bij collectief ontslag toch geen toestemming van de directeur van het RBA meer noodzakelijk zijn? In hoeverre heeft deze aanscherping van het begrip «collectief ontslag» dan nog betekenis?

2.2. Toepassingsgebied

De leden van de CDA-fractie vroegen of de regering inzicht kan verschaffen in de ervaringen met de meldingsplicht bij faillissement? Leidt de procedure bijvoorbeeld tot vertraging van de ontslagprocedures in verband met het niet tijdig (kunnen) verschaffen van alle relevante informatie? Welke effecten vallen waar te nemen op het gebied van het nemen van sociale begeleidingsmaatregelen?

De richtlijn collectief ontslag zal – zo begrepen de leden van de D66-fractie – ook van toepassing zijn op het doen eindigen van dienstbetrekkingen ten gevolge van faillissement van de werkgever. De melding van voorgenomen collectief ontslag (bij faillissement) aan de belanghebbende verenigingen van werknemer, is al vastgelegd in de WMCO.

Bestaat deze meldingsverplichting momenteel óók richting ondernemingsraden of slechts richting vakbeweging?

2.3. Voorlichting en raadpleging

Het nieuwe artikel 2 van de richtlijn 92/56 bepaalt dat de raadpleging van de vertegenwoordigers van werknemers tijdig dient te geschieden. De aanpassing van artikel 3 WMCO zorgt voor de implementatie. De leden van de D66-fractie deelden de opvatting van de regering dat een en ander geen materiële wijziging betreft, aangezien de vertegenwoordigers van de werknemers ook nu al op een zo vroeg mogelijk tijdstip geïnformeerd moeten worden. Onder de door de werkgever schriftelijk te verstrekken gegevens vallen volgens de richtlijn (artikel 2) ook «de criteria die aangelegd zullen worden bij het selecteren van de voor ontslag in aanmerking komende werknemers». Deze laatste informatieverplichting is nieuw. De aan het woord zijnde leden van de D66-fractie hadden graag een reactie van de regering met betrekking tot het feit dat in het kabinetsstandpunt over artikel 6 BBA (afschaffing preventieve ontslagtoets) er in de nabije toekomst geen toestemming meer bij collectief ontslag noodzakelijk zal zijn. De hier aan het woord zijnde leden hadden het toch juist dat – wanneer dit standpunt over artikel 6 BBA doorgang vindt – er nog slechts een meldingsplicht van werkgevers naar de directeur van het RBA zal blijven bestaan en ook het delegatiebesluit niet meer van toepassing zal zijn?

De Voorzitter van de Commissie,
Doelman-Pel

De griffier van de Commissie,
Jooren